06/05/2019

Ο Δίκαιος Ιώβ υπό τη γραφίδα του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

/ Επικαιρότητα

Η Εκκλησία μας, κατά την 6ην Μαΐου εκάστου έτους τιμά τη μνήμη του **Αγίου, δικαίου, πολυάθλου και Προφήτου Ιώβ, οπότε, ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης αναφέρεται εις τον Συναναξαριστήν του, υπό της γλυκυτάτης γραφίδος του,** εις αυτόν τον Ιώβ της υπομονής και σπουδαίον Άγιον της Πίστεως μας:

“Ούτος ήτον από την χώραν την καλουμένην Αυσίτιδα, εκ των συνόρων της Ιδουμαίας και Αραβίας, απόγονος των υιών του Ησαύ, του πρωτοτόκου υιού του Ισαάκ, ώστε οπού αυτός είναι πέμπτος από τον Αβραάμ. Και ο μεν πατήρ του, ωνομάζετο Ζαρέθ, η δε μήτηρ του, Βοσόρρα. Ωνομάζετο δε πρότερον Ιωβάβ, και

επροφήτευσε χρόνους τεσσαράκοντα πέντε. Ήτον δε προ της ελεύσεως του Χριστού χρόνους χιλίους εννεακοσίους εικοσιπέντε (1).

Τούτον τον δίκαιον εζήτησεν ο Διάβολος από τον Θεόν διά να τον παιδεύση, και εκ της παιδείας να τον κάμη να αδημονήση και να βλασφημήση κατά του Θεού, επειδή και ήκουσε να τον μαρτυρή ο ίδιος Θεός, πως είναι δίκαιος και ακατηγόρητος και υπερέχει όλους τους τότε δικαίους. Όθεν ο Θεός εσυγχώρησε να δοθή ο δίκαιος εις τας χείρας του. Ο δε Διάβολος λαβών την συγχώρησιν και άδειαν ταύτην, εγύμνωσε τον δίκαιον από όλα του τα υπάρχοντα.

Και αφ' ου τον εταλαιπώρησε με λέπραν και με άλλας πληγάς και πάθη απαρηγόρητα, ανεχώρησεν εντροπιασμένος. Επειδή με τας προσβολάς των τόσων πειρασμών, οπού επροξένησεν εις τον δίκαιον, δεν εκατώρθωσε τον σκοπόν οπού είχε, δηλαδή το να τον κάμη να βλασφημήση κατά του Θεού, μάλλον δε εις το εναντίον ευγήκεν ο σκοπός του. Διότι ο δίκαιος Ιώβ μείνας στερεός και ακλινής εις τους πειρασμούς, αντί να βλασφημήση, ευχαρίστει τον Θεόν.

Όθεν ο Θεός εις το τέλος των αγώνων του, ανεκήρυξεν αυτόν λέγων· «Μη αποποιού μου το κρίμα, οίει δε με άλλως σοι κεχρηματικέναι, ή ίνα αναφανής δίκαιος;» (Ιώβ μ΄, 8). Ήγουν μη αποστραφής την παιδείαν αυτήν, οπού σοι έδωκα. Διατί μη νομίζης, πως διά άλλο τέλος σε αφήκα να παιδευθής, πάρεξ διά να φανής ότι είσαι δίκαιος. Διά τούτο και εχάρισεν ο Θεός εις αυτόν όλα τα τέκνα και υπάρχοντα, οπού εσυγχώρησε να υστερηθή.

Τα δε περί του Ιώβ κατά πλάτος και μερικώς πράγματα, αναφέρονται εις το ξεχωριστόν και καθ' αυτό βιβλίον του. Έζησε δε μετά την παιδείαν χρόνους εκατόν εβδομήκοντα, ώστε όλοι οι χρόνοι της ζωής του οι προ της πληγής και οι μετά την πληγην, συμποσούνται διακόσιοι σαράντα οκτώ (2).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ή κατά άλλους, χρόνους χιλίους τετρακοσίους.

2. Σημείωσαι, ότι επτά χρόνους επέρασεν ο Ιώβ εν τη πληγή της λέπρας, τους οποίους δεν συναριθμεί η Γραφή με τους επιλοίπους χρόνους της ζωής του, διά την του πάθους νέκρωσιν, κατά τον Ολυμπιόδωρον. Καθώς γαρ όλα τα άλλα τα έλαβε διπλά μετά την πληγην, έτζι έλαβε και τους χρόνους. «Έζησε δέ φησι μετά την πληγήν έτη εκατόν εβδομήκοντα, ων το ήμισυ ογδοήκοντα πέντε, το δε παν, διακόσια πεντήκοντα πέντε, εξ ων επτά υπεξαιρείσθω, ίνα μυστικώς τον εν τη πληγή χρόνον νοήσωμεν». Λέγει δε ο Χρυσορρήμων, ότι έως εις τον καιρόν του

εστέκετο η κοπρία, επάνω εις την οποίαν εκάθητο ο Ιώβ. Όθεν πολλοί επήγαιναν εις την Αραβίαν διά να ιστορήσουν την κοπρίαν εκείνην. Σημείωσαι, ότι ο Μελέτιος γράφει, πως εις την Καπιτωλίαν, ήτοι το νυν λεγόμενον Σουβέτε, ό εστι πόλις της Δαμασκού, δείχνεται ο τάφος του δικαίου τούτου Ιώβ. Εις τον δίκαιον τούτον Ιώβ, τέσσαρα εγκώμια έπλεξεν ο θείος Χρυσόστομος, ων το μεν πρώτον άρχεται ούτως· «Ήκεν ημίν ενιαύσιος σήμερον ο της οικουμένης αθλητής». Το δε δεύτερον· «Τα μεγάλα των πραγμάτων μεγάλων δείται διηγημάτων». Το δε τρίτον· «Φέρε και ημείς αψώμεθα της υποθέσεως». Το δε τέταρτον· «Πανταχού μεν και επί πάντων, ως ειπείν, των θείων διηγημάτων». (Σώζονται εν τω ε΄ τόμω της εν Ετόνη εκδόσεως.)

ΠΗΓΗ: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005, εκ του Σπουδασητρίου Νέου Ελληνισμού http://www.snhell.gr